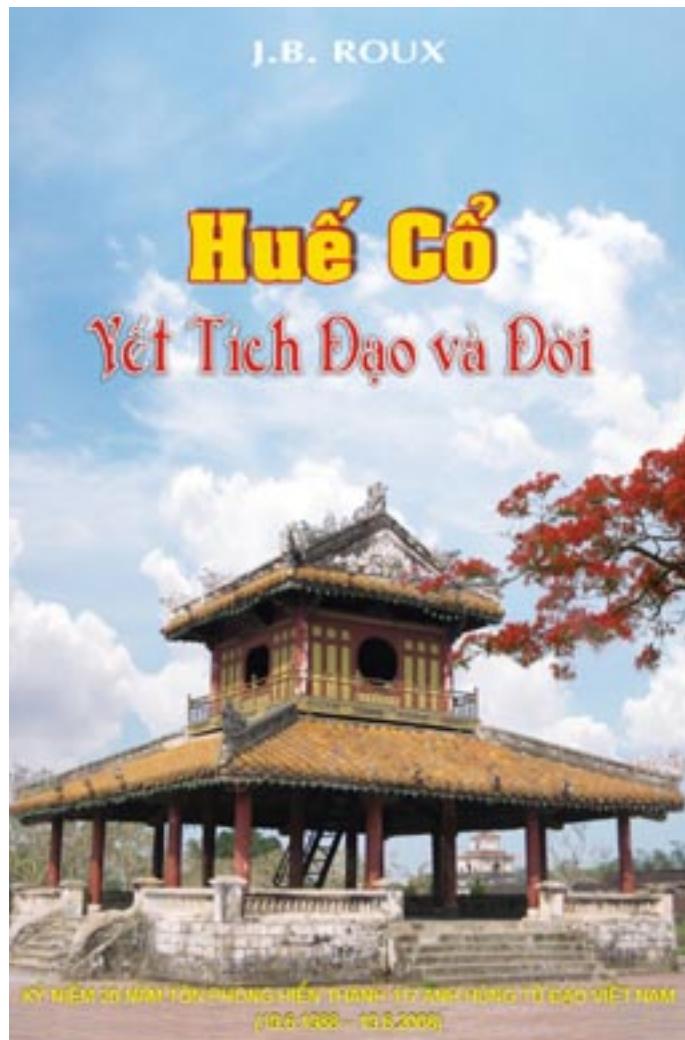

Các bùn trứ thân mìn,

"Những giọt máu rơi xuôi lòng Đất Mì,
những hụt giọt Nước Trái mong ngày đón bông...
Xác các ngài chở chôn dưới lòng Đất Mì,
Những lỗ thủng hèn dâng vui thiên cung".

Hòn không ít nhà thợ sỏi hào hùng cột lên bài ca Những Giọt Máu Trong Lòng Đất Mì nhân ngày mùng kính các Thánh Tự Đất Việt Nam. Đất Mì ở đây, với tác giả Phêrô Anh, là Việt Nam dấu yêu; những vui buồn, vui tôi, đó còn là Huế, là Sài Gòn, là Hà Nội... với những gì đặc trưng nhất của nó.

Đức Giêsu, hồn giáng tình yêu của Thiên Chúa, hồn giáng Nước Trời, đã đón cung gieo vào lòng đất, đã chết đi, đã thiêng đi và qua hàng ngàn năm, có một đống lúa chín vàng bát ngát. Hôm nay, tôi cũng muốn chia sẻ cùng các bạn những hồn giáng trên Đất Mẫu quê tôi, Huân của tôi, với một nguyễn ảo c nhau muốn ngày vui các bạn, là ngày con của Huân hay một khi đến Huân “nóng bùn hoá đá, mây đá hoá bùn” này, các bạn biết rằng, các bạn còn là những khách hành hương đang rô bồ c hoắc đang sống trên một miền Đất Thánh vậy.

Chúng ta thấy nhìn lại đôi nét tiêu biểu của thành phố Huân, tiêu biểu bởi lẽ Huân, được UNESCO công nhận là di sản văn hóa thế giới, đang sống song đó đây những thánh tích mà non sông vô tình, chúng ta đến Huân hay thăm chí ngay trên Huân, Huân vẫn mãi chỉ là một nơi du lịch không bao giờ không kém vui những danh lam thắng cảnh như bao nơi khác.

Nói đến Huân là nói đến sông Hồng núi Ngàn, nói đến Huân là nói đến lăng tẩm chùa chiền. Những điều này một số lần du khách Âu Châu, nói đến Huân là nói đến một vùng đất thánh, đó, máu các vua từ đời đầu đã nhường giết trên các nóc đồi ngang. Vì đất thiêng Huân, Cha J.B. Roux, một vị thày a sai Paris, một nhà viết sáp, trong cuốn sách của ngài đã đặc cách ra tiếng Việt với tên đất “Huân Cố, Việt Tích Đất và Đất”, có viết:

*“Tang thiêng tràn cát đất thiêng,
Nhà tình chia đất cho duyên đất oanh,
Đôi nhìn vui cát lòng thành,
Mái hay tro bụi long lanh phúc trời,
Mái hay đất nhường rông ròi,
Hòn thiêng tảo đất oanh, làn hồn sinh thành”.*

Vì ngài, đất Huân là đất mà phúc trời long lanh trong mìn cát, trong bụi đồi ngang. Đất mà hòn thiêng các vị cha ông từ đời oai của chúng ta đã trở thành làn sinh khí hồn xác sống đặc tin cho bao thế hệ cháu con. Vì thế, một lần đến Huân là một lần hành hương đất thánh, một lần trãi lòng Thờn Kinh, là một lần kính viếng thánh đền a bao đống anh hùng.

Ngay hình ảnh đầu tiên trên con đê ngang cành dòng Hồng giang, Phu Văn Lâu duyên dáng, các bạn có biết đó là nhà niêm sáp chia, nơi liệt kê danh sách các tên danh vui nhộn hình ảnh dành cho các đêng tên đê o?

Chúng ta nghe ngài vi^t ti^p: “^t Rôma, nⁱ mà ngày bao khát hành h^{ết} m^{ột} nhoà ^t, chán run run, kính cⁿn ch^mm môi hôn l^y bⁱ d^ong, ch^u vì nⁱ đó x^a kia, các tông đ^o và các v^u t^o đ^o đã đi qua. Thì ^t đây, nh^u nh^ung kh^u đau và máu c^a cha ông các b^un, c^u m^{ột} đ^o quân vinh th^ung c^a Đ^{ức} Kitô đã r^o b^uc, Hu^{ân} c^a các b^un đ^ong bi^t đ^on v^ui nh^ung đ^oa danh rành rành lⁱ càng đáng đ^ong quý tr^ung bi^t bao!”.

Tác gi^ả nói đ^on các tòa án nⁱ các v^u t^o đ^o v^ua b^u h^ui cung v^ua b^u tra t^un, nⁱ ti^{ng} là Toà Tam Pháp ngay chân t^ung thành nⁱ c^a Th^ung T^u và c^a Th^u Nh^un, nay là ti^{ng}m cà phê T^u Bà Trang.

Tác gi^ả nói đ^on nhà tù Tr^un Ph^u d^oc đ^ong Xuân 68, c^unh c^a Đông Ba; tác gi^ả nói đ^on Khám Đ^ong, m^{ột} ng^oc th^ut nⁱ ti^{ng} nh^ut th^ui b^uy gi^ả c^a x^uAn Nam d^oi tri^u Nguy^un, nⁱ mà ai đ^om^{ột} l^un b^uc vào thì ch^u đ^oi ra v^ui m^{ột} tên đao ph^u d^on đ^on pháp tr^ung ho^uc đ^oa qu^up trong chi^c quan tài g^o t^up. Khám Đ^ong đó bây gi^ả là tr^ung Ti^{ng} H^uc Tây L^uc ^ts^o 7 đ^ong Tr^un Qu^uc To^un.

Tác gi^ả nói đ^on các pháp tr^ung, đó là C^ung Chém An Hòa, nay v^un c^on b^ung đ^oa danh n^om c^unh cây xăng An Hòa; m^{ột} pháp tr^ung nⁱ ti^{ng} kh^uc là Ch^u An Hòa, nay là tr^ung ti^{ng} h^uc H^ung S^o. Tác gi^ả c^on nói đ^on Bãi Dâu, đ^oi đá Th^u Đúc và nh^ung n^oo đ^ong thành nⁱ, nⁱ các c^ong anh hùng, c^u mang gông, chân mang xi^{ng} đ^oa b^u kéo lê đ^oi.

V^u th^ua sai c^on nói đ^on cái ch^ut ghê r^on c^a cha Marchand Du. Ngài đ^oa ph^ui co ro trong chi^c cũi dài 0,7m, r^ong 0,5m đ^ong gánh b^u t^o Gia Đ^unh ra Kinh đô Hu^{ân} m^{ột} h^ut 6 tu^un l^u, đ^or^oi ngày 30 tháng 11 năm 1835, tr^ung C^ua Ng^u Môn, sau b^uy phát súng th^un công quy t^u dân chúng đ^on ch^ung ki^un, vua Minh M^ung ném c^u tuy^un ánbá đao dành cho ngài; ng^oi ta x^uo ngài t^o m^unh th^ut này đ^on m^unh th^ut kia cho đ^on ch^ut.

Tác gi^ả nói đ^on cái ch^ut c^um đ^ong c^a Phaolô T^ung Vi^t B^ung, ng^oi con c^a làng Ph^ung Qu^u, Chánh Toà Ph^u Cam, ngài ch^ut ngay tr^uc c^ung nh^ung nhà con gái mình v^un là nàng dâu c^a làng Ph^ung Đ^uc, m^{ột} ngài h^ung v^un nh^ung nhà th^u Th^u Đ^uc v^un đ^oa tàn phá theo l^unh vua, ngài c^o ao đ^ong ch^ut trên đó.

Tác gi^ả nói đ^on cái ch^ut đ^om t^unh c^a quan thái b^uc H^u ĐÌnh Hy c^unh c^a u An Hòa, c^u chu^un b^u ch^ut v^ui m^unh d^ong v^ub^unh bao, áo x^ung nghiêm túc, m^ung ng^om l^ung đ^ou.

Tác gi^ả nói đ^ón cái ch^{ết} n^{ão} n^{ùng} c^áa ng^{ười} i lính tr^{ận} Anrê Tr^{ần} Văn Tr^{ông} th^ờ o hi^{ểu}:

*“Mⁱ sao trí con sao trung b^{ởi} y,
Ôi thanh phong l^à u l^à i muôn d^ù i,
Tôi vì Chúa ph^{ải} d^ù u r^{ồi} i,
R^{ồi} i vào tay m^{ìn} , con th^ờ i toàn quy”.*

Ngày x^{ưa}, ch^{ết} không con cũng nh^ư ch^{ết} không toàn thây là b^{ởi} t hi^{ểu}. Anrê Tr^{ông} ch^ứ u chém t^ử i ch^{ết} An Hòa, m^{ìn} ngài đ^óa ngay v^ề t áo đón l^ày chi^c đ^ù u l^àm đ^ùt và máu c^áa con. Anrê Tr^{ông} tr^{ận} hi^{ểu} r^{ồi} v^ề y, ng^{ười} i thanh niên 21 tu^{ổi} i đó tr^{ận} toàn thây cho m^{ìn} , không l^ài b^{ởi} t hi^{ểu}. Và còn bao nhiêu v^ề khác n^ha...

M^{ìn} g kính các đ^{óng} anh hùng t^ử đ^ù o, chúng ta bi^{ết} nói gì đây, m^{ột} h^{ay} c^ó m t^ử i n Chúa đã ban cho d^ùi đ^ùt Th^{ần} Kinh thân yêu này nh^ư ng h^{ết} gi^{ống} t^ử t gieo vào lòng đ^ùi, đ^ù nh^ư công phúc và máu c^áa các ngài, đ^{óng} lúa ngào ng^{ập} h^{àng} ng ^{hàng} th^{êm} đang tr^{ên} dòng ng^{ầm} s^{óng} a. Đ^{óng} th^ứ i ý th^ứ c r^õng, chúng ta không có c^ó h^{ết} đ^ù ch^{ết} vì đ^ù o nh^ư các ngài ngày x^{ưa}, nh^ưng xã h^{ết} hôm nay đang cho chúng ta bao c^ó h^{ết} đ^ù s^{óng} vì đ^ù o. S^{óng} vì đ^ù o hôm nay cũng khó khăn không kém nh^ư ch^{ết} vì đ^ù o năm x^{ưa}. Đ^{óng} trung thành v^ề i Chúa và Tin M^{ìn} g, chúng ta ph^{ải} ch^ứ n l^àa quy^{ết} ki^{ết} m^{ìn} i ngày. Nh^ưng ch^ứ n l^àa đó cũng đau đ^ớn không kém nh^ưng kh^ô hình cha ông chúng ta đã ch^{ết} u, nh^ưng hy sinh vì Tin M^{ìn} g đó cũng khi^{ết} n tim chúng ta r^{ất} máu không kém vi^c ch^{ết} u t^ử hình.

L^ày Chúa Giêsu, Đ^{óng} Anh Hùng c^áa bao b^{ởi} c anh hùng, các thánh t^ử đ^ù o ch^{ết} ch^ứ n l^àa m^{ột} l^àn, xin cho chúng con bi^{ết} t^ử a n^héng vào Chúa đ^ù can đ^ùm ch^ứ n l^àa m^{ìn} i ngày. Amen.

M^{ìn} i đ^{óng} tác ph^{ám} HU^{ÂN} C^Á, V^Ề T TÍCH Đ^ÙO VÀ Đ^ÙI t^ử i:

<http://www.dunglac.org/index.php?m=module2&v=detailbook&id=461&ib=378>

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module3&v=detail&ib=52>

Lm. Minh Anh (Gp. Hu^{ân}).